

משהו אצ
קורה אצלם
הבמה

"לאמניות
היתה
אורה
ושמחה"

אמא זה שם המשחק | יהודית אריה משתפת

ב(מ)ת מלך | הרבנית נחמה אפשטיין במסר משמח

משחק באסטרולוגיה | אמניות במזל דגים

במה כהלכה | האם מותר להופיע כשיש חשש להדבקה?

מאחורי הבמה | עם חסיה מפר מנהלת מחלקת תרבות חרדית אשדוד

גיטי
גפנו

וה'צוואה'
של ברכה'ה

אבל אצל
הזמן

מיזם חדש ושווה
חפשו אותו במגזין

אסתי
בראך

משתדלת להיות
המלאך המכה
ואומר 'גדל'

הקדמה קצרה לרגל יציאתו לאוויר העולם של מגזין 'קול נשות הבמה' מגזין תוכן איכותי ומקצועי ראשון מסוגו.

מגזין זה מיועד לאמניות ולנשים שהבמה קרובה אליהן והיא חלק מעיסוקן, אבל לפני הכל הן נשים יראות שמים ומקום העבודה הראשון שלהן זו עבודה ה'. מטרת המגזין היא להביא קולות מהשטח, תוכן מקצועי, רוחני, אומנותי וכן לחבר ביננו וליצור אינטראקציה חברתית בין כל הנשים 'משלנו' שעוסקות בתחומי הבמה.

המגזין הוא פרי תוצר של עמותת 'קול האמנות והתרבות החרדית' ותמצאי בו חלק מפעילות העמותה שעומדת לטובת האמנות החרדית, כגון: מיזמים שווים, פעולות שונות לקידום האמנים, פרסומים והסדרים שהושגו לטובת האמנים, שיתו"פ ועוד ועוד.

הכתבות והראיונות מביאות חוויות אישיות מהשטח והן שוות הון, **כדאי לקרוא כל שורה** בלי לדלג. בין השורות ניתן ללמוד הרבה מרזי המקצוע, וכן ליהנות מניסיון של אחרות, לחסוך מעצמנו הרבה עגמת נפש ולנחול הצלחה בעזרתן.

במגזין זה התמקדנו בתחרות בחירת לוגו עבור העמותה, תמצאנה אותה בעמוד האחרון, כל מצביעה נכנסת להגרלה שווה.

בעמוד הבא תמצאנה את הבשורה על המיזם המנצח **'חבל על הזמן'**, לאמניות הבמה בלבד.

לסיום,

נודה לבורא עולם ולכל השליחים והשליחות שעוזרים ונותנים מעצמם עבור כולנו:

הרב ישראל חשין, היועץ החרדי במשרד התרבות שעושה כל מה שאפשר עבור כולנו ותמיד מאיר פנים ומשתדל לסייע ככל יכולתו.

תמר דיאמנט, חברת ועד בעמותה, שכל התארים שיהיו לה, לא יצליחו לתאר את גודל הלב שלה.

האמניות שסייעו והיטו שכם להקמת העמותה וליזמות השונות שקמו ועוד יקומו בע"ה - חסיה מפר, נעמי פרבשטיין, קרן אדלר ורבקי ראב.

הגרפיקאיות המוכשרות שניצחו על המלאכה ועשו את המקסימום שיהיה לנו כיף לדפדף:

שרי קרלינסקי-סטודיו מאנקי: מעצבת המגזין, גרפיקאית מבריקה שלא צריך אצלה יותר מסקיצה אחת (ומי שניסתה לעבוד עם גרפיקאיות מבינה מה זה אומר).

אביגיל פחימא, גרפיקאית ומומחית למיתוג שעיצבה את כל תחרות הלוגו והרבה מהפרסומות שבמגזין, תענוג לעבוד איתה.

תודה לכן האמניות שנותנות יד ועוזרות לנו להתקדם ביחד,

אתן מוזמנות למלא את הטופס, להביע, לכתוב ולשתף ואנחנו נשמח לפרסם ולראיין,

קריאה מהנה
מערכת 'קול נשות הבמה'
KOLAOMANUT@GMAIL.COM

מאחורי הבמה

ביקשנו מחסיה מפר מנהלת מח' תרבות חרדית בעיריית אשדוד שתיתן לנו האמניות קצת על הנעשה מאחורי הקלעים...
חסיה מפר

קורונה, במה ואמונה

"יושבים פה היוצרים ולא מצליחים להתמקם בשום הגדרה שהמחשב מציג..."
אז כנראה שבתוך עמי אנוכי יושבת.
אסתי בראך

סטנדאפ בלי הצגות

מספרת מתי היה הרגע בו החליטה להפוך את היכולת למקצוע
גיטי גפנר

אמא זה שם המשחק

אל תחליפי את הקריירה האמיתית שלך!
אומרת לנו:
יהודית אריה

מדורים

- 3 | על הבמה
- 4 | במה לעשות
- 6 | במה כהלכה
- 8 | ב[מ]ת מלך
- 10 | במת היועץ
- 22 | משחק באסטרולוגיה

יו"ל ע"י עמותת:

'קול האמנות והתרבות החרדית'
KOLAOMANUT@GMAIL.COM

עיצוב גרפי: סטודיו מאנקי

monkey
לכל טיפוס יש עיצוב!
050-4166-016 | kol@manut.com

פרסומות: אביגיל פחימה
תמונות: שאטרסטוק, פריפיק

יוצא לדרך מהיום לא עוד!

בפרויקט 'חבל על הזמן' יד רוחצת יד.

אספנו גרפיקאות מעולות
שהן בתחילת הדרך
שלכל אחת מהן תיק עבודות מרשים
והן הצטרפו אלינו בכדי ליצור ולעבוד

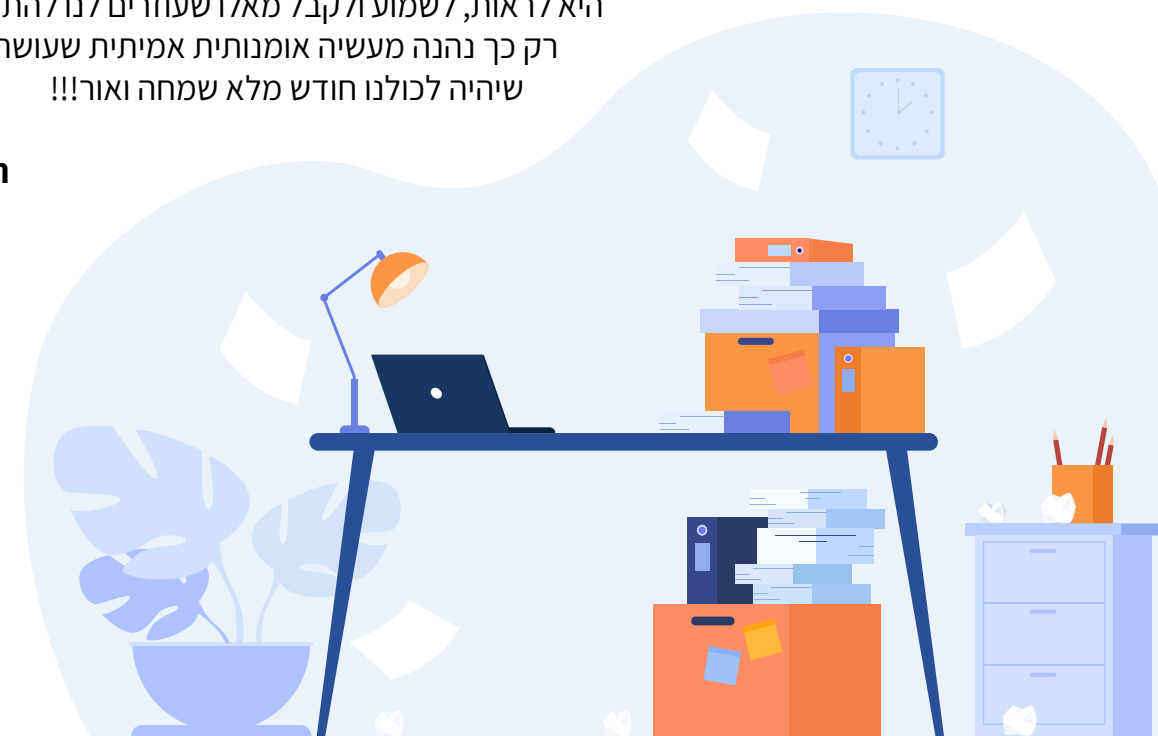
אם את האמנית מחפשת עיצוב גרפי מקצועי
תוכלי לקבל אותו דרך העמותה
במחיר של דמי רצינות בלבד
(לדג' 150 ש"ח לעיצוב פרסומת)

באפשרותנו לסדר גם עריכת וידאו/טריילרים/בניית אתרים ועוד
ע"י מעצבות ועורכות מצוינות בתשלום דמי רצינות

שמרי את הכתובת וכשתצטרפי עיצוב כלבך כתבי לנו:
KOLAOMANUT@GMAIL.COM

האמרו שאני משוגעת. הן לא אמרו את זה בפה, העיניים שלהן אמרו את זה. אבל מאחוריהן עמדו אלפי נשים ובנות שדווקא מחאו כפיים והעיניים שלהן העריצו את המופע. הן אפילו ניגשו ואמרו 'את לא אתיפית אמיתית אבל עשית לנו משהו גדול בלב'. ובחרתי להמשיך לעשות דברים גדולים בלבבות. כשיצאתי עם המופע הבא שגם הוא עוסק בתוכן קצת מקורי, והיו שם את אלו שסיבבו את האצבע והעיניים שלהן חשבו 'מה פתאום כזה נושא? את השתגעת?!' ולפעמים גם היו מעט שאמרו את זה, בחרתי אז לשמוע את כל האלפים שאמרו לי "חיזקת אותנו מאוד!" והעיניים שלהן שדמעו מהתרגשות אמרו "טוב שבאת לכאן", והמשכתי לבוא. ותוך כדי שאני יושבת וכותבת וחושבת על המגזין החדש שאוטוטו ישלח לכולן, מגיע אלי הבן שלי שמבקש לדעת במה אני עוסקת עכשיו? ואז הוא אומר לי פתאום: "את כמו הקריקטורה של יוני שהוא צייר שם כולבויניק שעסוק בהרבה עבודות ביחד, למה את עובדת בכ"כ הרבה דברים?" הוא הסתכל עלי במבט של 'מה קורה לך, אמא?!' גם כאן בחרתי לצחוק... בראש של ילד חיידר הוא לא באמת מבין מה הקשר בין להוציא מגזין, להפיק הצגות, לפתוח עמותה... לכו תספרו לו שהכל זה אותו ענין ואחד קשור לשני. הוא ילד. ולכן אני צוחקת וממשיכה. ממשיכה להיות אמנית, ונהנית להביא דברים גם שהם 'לא מקובלים' על אלו שהראש שלהן עובד מתמטי וממוסגר ואמנות זה הצד החלש שם. ממשיכה לשמור על עצמי ובנייתי מתקשורת וטכנולוגיה הרסנית, אפילו שזה לא מקובל על אלו שחיים את זה, וממש מצחיק אותן והן לא מבינות "מירי, איך אפשר בלי?? את חייבת להתקדם..." וממשיכה לעשות עבור כולנו, בשמחה ובאהבה דברים שישמרו עלינו חזקות, צוחקות ושמחות. בואו נמשיך לחזק את עצמנו, נשתדל לשמוע את הדברים הנעימים והמצמיחים, ולהתרחק מאלו המכבים והמנמיכים. נזכור שתמיד יהיו את אלו וגם את אלו והמטרה שלנו היא לראות, לשמוע ולקבל מאלו שעוזרים לנו להתקדם ולהיות שמחות. רק כך נהנה מעשיה אומנותית אמיתית שעושה נחת לבורא. שיהיה לכולנו חודש מלא שמחה ואור!!!

תמיד כאן בשבילכן,
מירי קצנלבוגן

שאלה:

אני מחלימה מקורונה, הזמינו אותי למופע לבנות סמינר בקהילה שבה לא שומרים על הכללים, במקרה הזה אינני דואגת לעצמי, אבל אני חוששת שאולי אסור לי להופיע ולהיות שותפה באירוע שעלול לסכן אנשים?

תשובה:

באופן שברור שגם אם האמנית תסרב להופיע באירוע, הוא יתקיים ע"י אומנית אחרת, אין עוברים בכך באיסור של 'לפני עוור לא תתן מכשול', שנאמר רק כאשר בלא הסיוע לא היתה מתבצעת העבירה. וכמו כן כאשר למשתתפות באירוע אין סבירות ממשית של סכנה, כגון אם הן צעירות ובריאות, ומשום כך אין להן איסור מובהק של 'ונשמרתם', האומנית ממילא אינה נחשבת 'מסייע לדבר עבירה'. ואפילו במקרה שיש רמת סיכון מסוימת לחלק מהמשתתפות אין לאסור, מכיוון שאין במעשיה של האומנית סיוע לעצם העבירה, מפני שהיא איננה עוסקת ומסייעת בהדבקה בפועל. וכן אין במעשיה סיוע בקיום האירוע יותר מאשר אם תבוא אומנית אחרת, ומשום כך אין האומנית עוברת באיסור 'מסייע לדבר עבירה'.

מסקנה:

למרות שוודאי לא ראוי ואף אסור לקיים כינוס שבו אין הקפדה על הכללים, ויכול להתגלגל מכך שאת המשתתפות תגרום לסכנת חיים, או תבוא בעצמה לסכנת חיים, כל עוד שהאירוע בכל מקרה יתקיים, אין האומנית המופיעה בו עוברת איסור.

* מדור זה אינו מהווה פסיקה הלכתית, ובכל מקרה לגופו ראוי להיוועץ ברב.

שקיפות

כרכזת שנושאת באחריות, תוכלי להכיר לעומק את המוצר, ולהזמין בצורה בטוחה

איכות

צוות הבקרה שלנו עובד שעות נוספות, כדי להבטיח תוצאות חיפוש מדויקות ומענה מושלם.

חדשנות

פידבק, ההיצע החדש והמעודכן ביותר - זו רק ההתחלה

מגיע לך לזכות!

בנופש זוגי במירון / אור הגנוז לשבת הכולל ארוחות שבת ברי"ח ניסן תיערך הגרלה מבין כל הרכזות שבחרו לסגור תוכנית עם פידבק.

פידבק | info@feed-back.co.il | feed-back.co.il

ימים א-ה 09:00-13:00 | 21:00-23:00 | 052-7119830

Feedback
פידבק. בחירה חכמה

ברכות ואיחולים לחברות

בת שבע פיינהנדר ליום הולדתה בלה פזריני ליום הולדתה יהודית קנר ליום הולדתה מוריה שטיין ליום הולדתה הדסה קרויזר להולדת הבת שרי שפירא להולדת הבת עידית ליכטנפלד לחתונת ביתה לירן ברוש לחתונת הבנות לבר מצוה ולהולדת הנכדה הראשונה. חני מוריאל - שיינברגר לנישואיה וליום הולדתה

בע"ה מידי חודש נערוך הגרלה בין כל החוגגות הפעם מוריה שטיין עלתה בגורל וזכתה בשרשרת אבני קריסטל

גם בחודש הבא הגרלה על מתנה שווה מהרי לעדכן במזל טוב שמגיע לך ולהיכנס להגרלה KOLAOMANUT@GMAIL.COM

שלום לך חברה יקרה,

רב ברוקא מהעיר חוזה, הלך בשוק ופגש את אליהו הנביא. שאל רב ברוקא את אליהו הנביא: "אמור לי, האם יש פה בן אדם שהוא בן עולם הבא?"

אמר לו אליהו הנביא: לא, אין כאן אדם כזה. לפתע עברו שני אנשים לידם. אנשים אלו נראים היו אנשים פשוטים. אמר אליהו הנביא לרב ברוקא: שניים אלו הם בני עולם הבא!! ניגש אליהם רב ברוקא ושאל אותם: "מה מעשיכם?" השיבו לו: אנשים מבדחים אנחנו. כשאנחנו רואים משהו עצוב, אנחנו משתדלים לשמח אותו. (גמרא תענית כ"ב.) כמה גדול העניין לשמח אנשים!! שבזה זוכים להיות בני עולם הבא.

כאשר את מופיעה לפני נשים ומשמחת אותם - את זוכה להיות בת עולם הבא. אשריך! כאשר את משרה אורה שמחה בבית, את בת עולם הבא. אבל הרוח של השמחה בבית הוא לא רק לעולם הבא, אלא פירותיהם גם בעולם הזה.

השמחה זהו הבסיס לכל החיים. בית שיש בו שמחה, הכל זורם, הכל נעים. ילדים הגדלים באווירה שמחה גדלים להיות בריאים בנפשם, מוציאים את כוחותיהם אל הפועל, וסיעתא דשמיא מלווה אותם.

נו באמת, את שואלת: איך אני יכולה להיות שמחה? אני על סף התמוטטות. הילדים כל היום בבית, ואני צריכה לתזז בין הטלפונים של המרחב הקולי ובין המריבות. החשבון בנק לא מי יודע מה, ואני עייפה ומותשת. איך אני יכולה להיות שמחה?

זה מזכיר לי את הסיפור עם הליצן. פעם בא יהודי אל הרב וסיפר לו שיש לו צרות וקשיים רבים בחייו. וזה גורם לו להיות בעצבות. אמר לו הרב: שמעתי שיש בעיירה ליצן שמשמח את האנשים. אולי תלך אליו והוא ישמח אותך. ענה לו אותו יהודי לרב: מה אעשה ואני הוא הליצן!...

נשאני קמה בבוקר עם מצב רוח
מדוכדך אם בגלל מה שקרה
אתמול או בגלל מה שמונח על
כתפי היום, אני פונה להקב"ה
ואומרת לו: ריבונו של עולם,
תודה שאתה אבא שלי!
תודה שאני הבת שלך!
אנא אבא היקר, תן לי כוחות
לעבוד אותך בשמחה! ואני
מרגישה איך הקב"ה ממלא אותי
בשמחה.

כשאני קמה בבוקר עם מצב רוח מדוכדך אם בגלל מה שקרה אתמול או בגלל מה שמונח על כתפי היום, אני פונה להקב"ה ואומרת לו: ריבונו של עולם, תודה שאתה אבא שלי! תודה שאני הבת שלך! אנא אבא היקר, תן לי כוחות לעבוד אותך בשמחה! ואני מרגישה איך הקב"ה ממלא אותי בשמחה.

לא שכל הדברים הקשים נעלמים כלא היו, אבל אני מרגישה איך אני מתרוממת טפח מעל הקרקע ואז כל הקשיים מקבלים את הפרופורציות הנכונות. אני מרגישה את ידו הרחומה של בורא עולם אוזנת בידי ומזרימה לי כוחות לעבוד אותו בשמחה.

כשביקר ר' יענקלה גלינסקי זצ"ל במנהטן, עלה

לקומה הששים באחד מגורדי השחקים והציץ כלפי מטה. מהחלון נראו לו המכוניות קטנות כמכוניות משחק והאנשים שלידם כמעט שלא נראו. הביט אל הסובבים אותו ואמר: כשאדם נמצא בשמים, בגובה, כל החסרונות נראים קטנים.

מסבירים על הפסוק "ישמחו השמים ותגל הארץ" שהשמחה מצויה בשמים, ומי שחי בגובה - נעשה שמח.

אפשר לחיות גם על פני הארץ חיים של גובה בשמים. הכל תלוי במקומה של הנפש ביחס לאדם.

כל עוד הנפש מחוברת לגוף ועוסקת בלי הרף בענייני העולם, בשאיפות של כסף ורכוש מתוך אהבת העצלות והמנוחה, היא מצויה בתוך עולם גשמי, מוגבל וחסר. וממילא מצב הנפש מוגבל וחסר.

ההתנתקות מכבלי הגוף מביאה את האדם למצב רוח, למצב שהוא עולה אל הרוח אשר בה מצויות הרגשות, השאיפות, יראת השמים, יפי החיים משמעותם ותכליתם.

החיבור הגדול ביותר לנפש זה השמחה. מצוות, לימוד תורה וכל דבר שנעשה מתוך שמחה יש להם את החיבור החזק ביותר.

בזוהר כתוב שהסולם של עבודת ה' זה יראה, אהבה, ומעל הכל שמחה. השמחה היא הנקודה היותר עמוקה בנפש, היותר נכספת בנפש.

כתוב: "כי בשמחה תצאון" - ע"י השמחה אפשר לצאת מכל הצרות. כי שמחה באה מתוך מצב של אמונה ובטחון. חיים מתוך ידיעה והרגשה שהכל מאת ה'. הכל בהשגחה, והכל לטובה.

"ה' צילך על יד ימינך" - כמו שהצל של האדם הולך אחריו, וכל מה שהוא עושה, עושה הצל אחריו. כך משמים מתנהגים עם האדם כפי שהוא מתנהג.

אם אדם דן לכף זכות, דנים אותו לכף זכות.

אם אדם חי בשמחה, מתנהגים איתו בהארת פנים. ואם אדם חי בעצבות, מתנהגים איתו חלילה בדין ובצמצום.

הדרך לשמחה עוברת דרך הודיה. על כל דבר קטן תגידי תודה. רחל אמנו הודתה על יוסף שאסף חרפתה. להכניס את הקב"ה בכל דבר קטן בחיים. להודות ולבקש ממנו על כל דבר ולו הפשוט ביותר. תודה לך ה' שישנתי טוב. תודה לך ה' שקמתי עם מצב רוח טוב. תודה ה' שהבוקר עבר בשלום ושלחתי את הילדים ברוגע.

תודה לך ה' גם על הדברים הפחות נחמדים. כי אם אתה נתת את זה בוודאי שזה הכי טוב... כשאת רואה את הכוס המלאה, כן את מסתכלת על הכוס המלאה! לא על חצי הכוס המלאה, כי אם כל מה שקורה לי זה מאת ה' - אז זה טוב. ואם כן אני רואה את הכוס מלאה ואפילו עולה על גדותיה. וכשהילדים שומעים את אמא אומרת כל היום תודה, גם הם יגידו תודה.

המשגיח רב דב יפה זצ"ל היה אומר: כשהאורח רוצה מנה נוספת, הוא אומר לבעלת הבית: "הבשר היה טעים מאד" ואז היא אומרת: אתה רוצה עוד?

מי שאומר תודה, מקבל עוד. פרק' בתהילים, "מזמור לתודה" - זוהי סגולה לקבל ברכות ושפע. הקב"ה רוצה ומחכה לתת לנו, אך הוא רוצה שנכיר בטובה ונדע ונרגיש שהכל ממנו. בית שיש בו שמחה שורה בו השכינה - כי אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה.

חן בן שלמה, רו"ח
חשבונאות ומיסים

ועכשיו לשאלתך,

לאחר מספר שנות פעילות בהם העסק התבסס והתפתח, מחזור ההכנסות שלך עולה בהתמדה ומתקדם לעבר התקרה הקבועה בחוק מע"מ. יש לך את האפשרות להרחיב את מעגל הלקוחות, לפנות לקהלי יעד חדשים, למצוא הזדמנויות עסקיות שיהוו צעד משמעותי במינוף העסק ובהצלחתו.

ישנה התייחסות נוספת חשובה, ישנם עסקים בהם רמת ההוצאות העסקיות שניתן לקזז מהם מס תשומות, גבוהות במיוחד. ישנם עסקים הרוכשים מלאי בסכומים גבוהים, או עסקים המשקיעים בתחילת דרכם בציוד בעלויות גבוהות. עסקים אלו יוכלו ליהנות מקיזוז המע"מ ולנכות תשומות רק כעוסקים מורשים.

צריך לדעת, שהמעבר בין פטור למורשה אינו חד כיווני. במידה ועברו שנתיים בהם הפעילות העסקית הייתה מצומצמת ניתן יהיה לשוב ולהפוך לעוסק פטור.

החלטה שכזו כרוכה בשילוב בין התקנות לבין בחינת מצבו של העוסק. מומלץ אם כן להתייעץ עם בעלי מקצוע כדי שההחלטה על המעבר והטיפול בו יעשו על הצד הטוב ביותר.

חן בן שלמה, רו"ח חשבונאות ומיסים
chenbs.cpa@gmail.com

שאלה:

שלום, אני עוסקת פטורה כבר כמה שנים, בכל שנה אני תמיד בלחץ לא להגיע לתקרה שלי, ועל כן אני נמנעת מלקחת עבודות נוספות ופוחדת לגדול. אני חוששת שבשביל לגדול עוד קצת ובכך לעבור להיות עוסק מורשה ולשלם מע"מ - עדיף כבר להישאר פטור.

מבקשת לדעת מה בגדול ההבדל בין מורשה לפטור ואיך בכל זאת אפשר לשבור את תקרת הזכוכית הזו ולהתחיל להרוויח יותר?

תשובה:

עסקים רבים בישראל מתחילים את דרכם כעוסקים פטורים.

לאמנית ניתנת אפשרות לפתוח עסק כעוסק פטור בתנאי שמחזור עסקאותיה השנתי אינו עולה על הסכום הקבוע בחוק מע"מ (100,491 ש"ח בשנת 2020)

אז ממה בעצם "פטור" העוסק הפטור?

התנהלות העוסק הפטור מול רשות המיסים וביטוח לאומי הינה רגילה ככל העוסקים. העוסק יחויב במס על הכנסתו החייבת בהתאם לתוצאות בדו"ח השנתי.

ההבדל העיקרי הוא בהתנהלות מול אגף מע"מ. העוסק הפטור מוגדר כישות עסקית שאיננה חייבת לגבות מלקוחותיו מע"מ ובכך למעשה פטור מתשלום מס על עסקאותיו ומהגשת דוחות מע"מ ברמה החודשית/ דו חודשית.

כל שעליו לעשות, לדווח פעם בשנה למע"מ על מחזור עסקאותיו.

מטרת הפטור מגביית מע"מ היא להקל על עצמאים, פריילנסרים ועוסקים אחרים בתחילת דרכם העסקית ולהגמיש עבורם את ההתנהלות מול המוסדות.

כמו כן, לעוסק הפטור יש יתרון עסקי בשוק הפרטי בכך שהוא יכול לתת ללקוחותיו מחיר נמוך מזה שיציע להם העוסק המורשה הגובה מע"מ על עסקאותיו.

*אין במידע המוזכר כדי להוות תחליף לחו"ד מקצועית ו/או ייעוץ משפטי

כותבים יכולים לשתוק כשהיצירות שלהם מדברות

כתיבה אומנותית לסרט סוחר ועוצמותי.

רחלי צימרמן - תסריטאית עלילה

0556798674
Tasrit100@gmail.com

ה שלום והברכה לכן ידידות.

שמי חסיה מפר (42)
תושבת אשדוד בוגרת
סמינר חסידי גור בני ברק.
לפני 20 שנה התקבלתי
לשוק העבודה ע"י ריקי גלבשטין מנהלת
מתנ"ס מעל"ה.

12 שנים רכזתי חוגים ותרבות במתנ"ס
נהניתי מכל רגע עלתה לי הזכות ב"ה
לעבוד במקום שאוהבים ונהנים.
גילוי נאות שמאז שזוכרת את עצמי
אני עוסקת בתחומי אומנות על מנגנת
באקורדיון מכתה ד' אורגן מכתה ח' רוקדת
שרה.. לא מאובחנת, אבל הפרעת קצב
וריקוד ברורה.

מתי ואיך התחלת לעסוק בתחום?

כשחברה גדולה ממני בעשור פתחה את
'בית הגפן' בית לחוגים ופנאי לילדים/ות
נערות ונשים ברח' אליהו הנביא בבני ברק
זה היה בראשית שנות ה-90.
זה נשמע כמו הסטוריה... השתלבתי
במערך השיווק והרישום וזוכרת את הימים
גדושים וחיוניים.

בני ברק בזמנים ההם עיר התורה
והחסידות לא ידעה מה זה מתנ"ס (חוץ
ממתנ"ס וולפסון בפ. כץ רק 'מזרחניקים'
היו דורכים שם..)

בפאתי רח' סוקולוב פעל מכון לכושר גופני
'מכון הוכמן' זוכרת שקבלתי אישור מהורי
לעשות שם אירובי וקיק בוקס פעמיים
בשבוע.

ואת הזכרונות הטובים של ילדותי אני
חייבת לגב' אורה שפי שכבר שנים לא
שמעתי אודותיה,
הייתי תלמידה מצטיינת אבל רק אצל
אורה הכוריאוגרפית המעולה בזכותה אני
משחקת ורוקדת.

גם קונסרבטוריון אנגזי בר' עקיבא היה
מחוץ לתחום שם למדתי מוסיקה.
למרות שזמנים ההם בני ברק החרדית
לא סיפקה שירותי אומנות תרבות וספורט

כנראה העדיפו הורי את 'בית
בגנו' לריקודי עם ואת 'הוכמן'
לאירובי על פני מוסדות אחרים
רחוקים מהבית.

גדלתי בבית חסידי בכל רמ"ח
ושס"ה הניגון והשירה תפסה מקום
ראוי, אבי ז"ל היה מכבד את השם
מגרוננו ובכל מאודו היה בעל תפילה,
לחנים שלו משתמרים במשפחה
חזנות ונגינה (אחינית של הפסנתרן
ר' מנחם בריסטובסקי הי"ו) מהווים
עבורי חלק משמעותי ונוכח.
בכובע זה של מוסיקה נגינה ושירה
אני מנחה שנים ערבי שירה, הפעלות
מוסיקליות והרקדות עם ריקי קמיונקה
נגנית קלידים בחסד עליון.

מה את הכי אוהבת במקצוע?

כיום, במסגרת תפקידי המרכזי
כמנהלת מחלקת תרבות חרדית
בעיריית אשדוד העונה לשם
'מאוגדים' - המרכז לפעילות רוחנית
(סגן רה"ע הרב יחיאל וינגרטן הממונה
על המחלקה לא מוכן למושג 'תרבות'
בגלל היותו לקוח מעולם המתיוון).
חשבתם על זה פעם? כל הפעילות
שאנו מתעסקים היא בעצם מזון רוחני
לנפש ולנשמה אז למה שלא ננסח את
הדברים כהווייתם.

המקצוע ותחום העשייה שלי עונה
להגדרת 'מפיקה' ו'מפיקה אומנותית'
המקצוע הזה מספק כמויות של
אדרנלין, חדוות יצירה ומעל הכל
החווייה התמידית של "אם אתה
משמח את שלי אני משמח את שלך"
לשמח, לרגש את זולתי ובנוסף, לתת
במה לכשרונות וליוצרות/ים להם אני
קוראת 'עניי עירך קודמים'.

האומנים בנשמתם זקוקים
לפלטפורמה, לאמון וכמובן
למשאבים.. להוציא מעצמם, מן הכח
אל הפועל, <<<

מאחורי

התבונה

עם חסיה מפר

**ביקשנו מחסיה מפר בכובעה
כמנהלת מח' תרבות חרדית
בעיריית אשדוד
שתיתן לנו האמניות קצת על
הנעשה מאחורי הקלעים...
קצת 'חפרנו' וניסינו לדלות מידע
שמשלב היסטוריה ומציאות
רבת פעלים.
יצא מעניין.
מוזמנות לקרוא <<<**

S&P

הגברה ותאורה

לאירועים, מחנות, נופשים ועוד...

**על ידי צוות נשים מקצועי -
טכנאיות בוגרות בית יעקב**

אפשרות להזמנת טכנאית בלבד (ללא ציוד)

מחירים נוחים
(בתחשבות באוסדות קטנים)

לפרטים: 054-844-2805

מומלץ להשאיר הודעה בתא קולי

ימי הקורונה והסגר גרמו לאובדן חושים גם הזכרון קצת נסדק... נדמה שהאירוע האחרון אותו הפקתי היה לפני שנים... החלום שלי להפיק את מערך ההסעים לירושלים עם השמע קולו של השופר זה מרגיש לי קרוב מתמיד.

באופן אינטנסיבי כל השנה בהיקף של מעל 3 מיליון בשנה. צריך לקחת בחשבון שכך רוב החברות העירוניות/ הכלכליות מתנהלות. תפקידנו לדאוג טרם מועד האירוע שהספק יקבל אישור תקציבי חתום ע"י הגורם האחראי לתשלום, כגון הזמנת טובין או הסכם/חוזה עבודה כך שמבחינתי יש מימון מובטח ואחראי לפעילות.

מהן התוכניות לעתיד הקרוב?
ימי הקורונה והסגר גרמו לאובדן חושים גם הזכרון קצת נסדק... נדמה שהאירוע האחרון אותו הפקתי היה לפני שנים... החלום שלי להפיק את מערך ההסעים לירושלים עם השמע קולו של השופר זה מרגיש לי קרוב מתמיד. קהילת המפיקים חייבים לצפות את העתיד באופן מעשי ביותר, אנו לוקחים את הכל בחשבון ומתכננים הכל עבור כל תרחיש אפשרי. יהי רצון ונזכה להיות משתתפים ב'הפקת העל' אליה נשואות עיינינו 'ובאש אתה עתיד לבנותה'

ולסיום, תני לנו ספקיות התוכן והתרבות משפט או שניים שאת ממליצה לנו לקחת לדרך.
ממליצה לכולנו להתמקצע כמה שיותר בתחום בו אנו עוסקות, זה החובה שלנו כלפי החברה שיודעת להעריך איכות.

תשאלו את היוצרים האשדודים כמה כבוד ובמה אנו משתדלים לתת להם. זו זכות בפני עצמה, הזכות לתת מקום מכובד לעושר התרבותי שיש לתושבי העיר להציע.

תגלי לנו גם מה פחות יפה בעיניך בעבודה הזו?

מה שפחות יפה בעולם האומנות והיצירה זה שאין אמן 'סובל' את בן אומנותו, הייתי רוצה לראות יותר אהבה פרגון וכבוד הדדי בתוך קהילת היוצרות. חוץ מזה נתמיד להתחזק באמונה שלימה ש'מזונותיו של אדם קצובים לו מר"ה עד ר"ה' קצת פחות ללכלך ולתעדף את עצמינו על פני המתחרות זה גם שיווק זול. במידה שנראה בעין טובה את מעלותיהן של המתחרות כך משמים יתנו לנו שפע אין סופי.

יש לך משהו שהיית שמחה לומר לאלו שבאות להופיע אצלך?

בגלל שאני חובשת שני כובעים יש לי הערכה גדולה לעולם היצירה והאומנות בד"כ אני נוהגת לא להתמקח עם היוצרים על עלות היצירה, אם המחיר גבוה לטעמי לא אומר זאת אלא אנסה לבחון אפשרויות מימון נוספות. לרוב אלו שזוכות ובאות להופיע על במות 'מאונדים' מותרות חותם גם בלב הקהל וגם בליבי..

עכשיו בקורונה מה את עושה בתור רכזת תרבות?

עברנו שינוי בתפיסת העומק של המחלקה וצרכי התקופה. עשינו סוויצ' של 360 מעלות ודאגנו לשעות של תעסוקה איכותית חינוכית ומרגשת את תושבי העיר.

שוטף + 60 או + 90, בתפקידך, מה יש לך לעזור בצורת התשלום הזו?
זה במקרה הטוב. אנחנו מחלקה שפועלת

ימי קורונה ועולם התרבות והבמה משותק...
ביקשנו מאסתי בראך יוצרת תוכן, יזמית ומפיקה
לתת לנו הצצה לעולמה הגדוש ומלא ההספקים

ומצייתת להן ברוב קשב! ממליצה לכל אחת להעמיד לעצמה פרלמנט כלבבה. רק חשוב לקחת בחשבון שפרלמנט כזה יחזיק מעמד לאורך שנים רק אם יווכח שיש מי ששומע לו ופועל לפי הוראותיו.

את צעירה בת 39... איך הגעת לכ"כ הרבה עשייה והספקים?

ראשית – המצב המשפחתי. שמתן לב ל-4+1 בתחילת הטקסט? זהו, שיש לי ארבעה גדולים, ותשע שנים תמימות שד' קבע לי בהמתנה שקטה ... וניצלתי אותן פול טיים ליצירה נון סטופ. עד ליפה שבמתנות <<<

מנסיוני, אני דוגלת שנערה ואישה יהודיה בכלל, וחרדית בפרט, כשהן יוצאות מהבית ונותנות מזמנן לשחרור חווייתי- מוזיקלי, תיאטרלי, קולנועי- לא משנה הז'אנר- מרגישות עם עצמן שלם יותר כאשר יש לשחרור ערך מוסף של אמירה, מסר, משהו לקחת בכיסים אל הבית. לא צחוק או מתח או שאגות שהתחילו והסתיימו באולם, אלא מעבר. זה עובד, מוכר ובעיניי חלק אינטגרלי שעומד בבסיס היצירה. והאמת, שגם בעולם הגדול, רוב הסרטים המצליחים מעבירים אמירה ומסר ישיר! על מנת להשיג דינאמיקה ערכית ביצירה – אני אישית נעזרת בפרלמנט המחנכות החכמות

מצליחים להתמקם בשום הגדרה שהמחשב מציע..." אז כנראה שבתוך עמי אנוכי יושבת.

מה הביא אותך לעסוק בתחום?

בגדול, כל דבר שרוח יצירה ערכי מנשב בו, מעורר בי רגש של מתיקות, של תשוקה ואת הדגדוג המוכר של חדוות יצירה. בחרת להתחיל דווקא בביטוי: "רוח יצירה ערכי", ומודה לד' ששם את חלקי בין אמניות במה חרדיות, על כל הכלול.. והמשתמע.. אני גאה להיות חלק מקבוצה שחרף תעתועי השעה, עדיין עיקר וטפל נהירים לנו כשבילי תוכניתנו האחרונה...

תספרי לנו בכמה מילים על עצמך

אני בת 39, אשת חבר, אמא לארבעה מאלפי בינה + אחד... ותיכף תבינו. תיאור מקצועי הוא טייטל שמביך אותי בכל פעם שאני נדרשת לו. כי טייטל בעצם מנסה להכניס למסגרת את רוח היוצר והרי יוצר ומסגרת הם צמד פחות אידיאלי.. מה שמזכיר לי את האפיזודה מהשבוע האחרון, במעמד פתיחת חשבון עסקי לחברת "אסתי בראך בע"מ". נדרשתי לפרט תחומי עיסוק ולהגדיר תחום עיסוק עיקרי. הסתבכתי. הדיסקונטאיות המקסימה שטיפלה בי הגיבה: "הכל בסדר. כך בדיוק יושבים פה היוצרים ולא

שד' שלח לי לפני כשנה..

נתון נוסף הוא: אני סולדת מרעיונות שנשארים על המדף, או ב"תיקה חדשה" במחשב. ולא פחות ממה שראשי קודח כל העת למצוא בכל סיטואציה הזדמנות כלכלית, חשוב לי מאוד לראות את הרעיונות מבוצעים. ולכן עם כל רעיון שבוקע, אני מתיישבת לשעה שקטה ומרוכזת של אופרציה: מה נדרש. משך תהליך פיתוח. שותפים רלוונטיים. הון עצמי. סיכון. והיה – אם הנתונים חיוביים (מי היה מאמין איזו קונטציה שלילית תהיה למילה החיובית הבסיסית הזו..). אני מקצה זמן שמוקדש לפרוייקט, ולא זזה עד שאני רואה אותו עומד, נוסע ומקבל חיים משל עצמו.

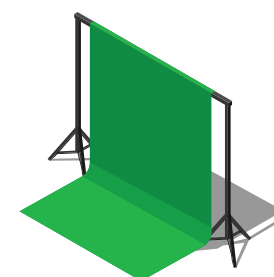

יש כאלו שאת מסמנת כ'דוחפים' משמעותיים? או להיפך...?

הסוד הגדול, אם תשאלו, אותו אני זוקפת לא מעט לסופר חיים ולדר שעודד אותי לעניין, הוא "שותפויות שמבטחות את יישום הפרוייקט". בעולם של תשפ"א – שותפות עם משרד/ גורם מממן/ איש מקצוע – שמהווים השלמה לכשרים ולקשרים הנדרשים עד להשלמת הפרוייקט – מתברר כנתון יסודי שיכריע את כף הפרוייקט לטוב ולמוטב. שותפות נכונה שווה יותר מזהב. היא דורשת הכנה של מסמך ברור המגדיר חלוקת אחריות בין השותפים והגדרת לו"ז ויעדים ברורה, ותועלתה היא לאין ערוך! היא מפנה זמן, ומאפשרת לי להביא לכל פרוייקט את החלקים בהם אני טובה / אוהבת / מנוסה ומיומנת. את היתר ישלים השותף. באופן כזה נשמרת הנאה, חוויה, ובעיקר – העסק נוסע ביעילות וניתן לעבור בעז"ה בהצלחה לפרוייקט הבא. או כמו שראיתי משפט חכם: "אם תעבוד במשהו שאתה אוהב, לא תעבוד אפילו יום אחד כל ימי חיך".

עניין נוסף הוא "אל תרפי מהתייעלות". "להסתכל לפרוייקט בעיניים" ולשאל אחת לתקופה את עצמינו – מה יחס עלות – תשואה שלו? האם בזמן בו אני עסוקה בפרוייקט איקס, חרף אהבתי העזה את התחום.. האם בזמן זה אני יכולה לעשות הרבה יותר בפרוייקט אחר. לדעת להרפות ולזוז. או בשפה המקצועית – להעז להיות מוביליים.

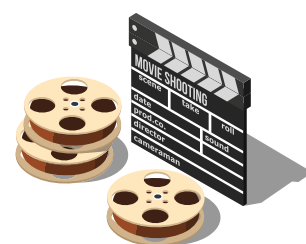
יחד עם זאת, חשוב לי לשתף בסיזיפיות של הדרך: כשאני שומעת יוצרת מתחילה, מוכשרת ככל שתהיה, שמדברת בשפה של כסף וכדאיות, במקום בשפה של למידה, התנסות, חיכוך עם הגדולים – אני יודעת שכדרכם של עשרות יוצרות, יש סיכוי גבוה שהיא תיעלם מהמפה. כדי להפוך לטאלנט, כל יוצר עובר דרך חתחתים עד להכרה ביכולת, עד לשיוף, ועד ליצירת כל הקונטקטים עם הקודקודים. אני פונה עכשיו אלייך – יוצרת בתחילת הדרך – ומגלה לך, שגם אני, כיום, עם כל הרקורד, הרזומה, המוניטין, או איך שלא תקראי לזה.. – עדיין, בפרוייקטים שעוסקים בתחומים שחדשים לי, אני עובדת קשה, במסירות חוצת שעות, על פחות משכר מינימום, ואפילו לוקחת סיכונים כלכליים ומפסידה כסף – כי זו הדרך שלי להרחיב מעגלים, וללמוד תוך כדי הליכה. אלו ממש תשלומי שכר לימוד. יחסית זולים אגב.

מה הדבר האהוב עליך ביותר בעיסוק שלך?

אחד הדברים שאימצתי לי הוא להשתדל ולהיות "המלאך המכה בראש ולוחש 'גדל', כמו שסבא שלי היה בשבילי. הסבא וההשראה.. הסבא, שחוץ מהיותו תלמיד חכם מופלג, ראש ישיבה ידוע, ומפורסם כ"חכימא דיהודאי", בכל פעם

שעליתי אליו, היה שואל בדרך קבע עם חיוך מאוזן לאוזן: "נו, אז מה הפרוייקט עכשיו? מה את מספרת? מה חדש?", והיה בשאלה שלו משהו כל כך מדרבן, מעצים, נותן בטחון בלי סוף ובטוח ביכולת ובהצלחה. בשבילי – לזכות ולהיות היום מאלו שמעצימים, מפרגנים, כותבים ומדברים מילים טובות שנותנות ליצירות חדשות וותיקות כוח – זו הנאה צרופה ושמחה של אמת.

תגלי לנו גם מה פחות יפה בעיניך במקצוע הזה?

אם יש משהו שמפריע לי – אלו החפירות בכיסים... כמה את מרוויחה... והחשבונות שאנשים מחשבים עבורי על המליונים שמתרוצצים בחשבונות הבנק. מה לעשות – שממש לא. במדינת ישראל, מי שעובד ישר ולבן, צריך להיוולד ולמות כמה פעמים לפני שהוא ייקרא "עשיר"... המיסוי הגבוה לא מותיר הרבה אופציות להתעשרות קלה.. אבל בחוץ – הכל נראה "תותים".. בואו ונחליט שזה לא מתפקידינו להתרים או אפילו להעז וללחוץ על יוצר ולא משנה מיהו – ולהחליט עבורו איך וכמה יהיה חלקו בזה ובבא..

עניין נוסף הוא השיתוף בניסיון. תזכרו – הגדולים, שמספיק בטוחים במקום שלהם, משתפים, חולקים ניסיון, נעזרים זה בזה, ובמקום 'יוצר ליוצר זאב' – הם הופכים לקולגות שמשביחות האחד את זולתו. בבחינת השלם שהוא הרבה יותר מסך כל חלקיו. תמיד תבחרו להיות קולגות על פני זאב בודד!

בשנה האחרונה, שנת הקורונה, מה השתנה אצלך?

הקורונה הייתה בשבילי יותר מתמיד הזמן להעז לחלום עוד יותר רחוק ועוד יותר גדול. כי

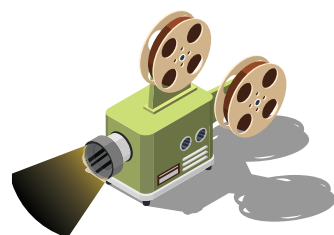
היה לנו הרי באמת הרבה מאוד זמן... חלומות על הבית, על החיים. על החזון.

היא הייתה גם זמן ללמוד דברים חדשים: ללמוד את ילדיי לעומק. אחרי שנה אני מוצאת את עצמי עוד הרבה יותר קשורה איתם. אוהבת אותם. רואה בכל אחד מהם המון יופי שלא היה לי הזמן לראות אותו, לראות כשרון ויכולות מיוחדות.

ברוך ד' סיימתי כתיבה של שני ספרי לימוד בתחום ההבעה וההבנה (כמובן עם שותפה), ניהלתי כמה מתחמים של חתונות קורונה (איך לא.. עם שותפה)

תוכניות לעתיד? יש משהו שמתבשל?

השנה של הקורונה, היא גם השנה של "הסכמי אברהם", מה שאומר שהספקתי גיחה לדובאי, מדברת על לא יותר מ – 48 שעות שאפשרו לי לחוות מנטליות עם קודים כל כך שונים, שמהווים את הבסיס לסרט הבא שלי, שלראשונה יצולם בארצות ערב: מרוקו ואיחוד האמירויות. אנחנו מסיימים ממש בימים אלו תסריט בניחוח קסום וחדש, ואוטוטו בס"ד יוצאים לצילומים.

ולסיום, תני לנו החברות לענף משפט או שניים שאת ממליצה לנו לקחת לדרך.

לסיום, הדרך הייתה ועודנה מרתקת. רצופת מהמורות. הפתעות. סיכונים וסיכויים. אני חושבת שיוצרות + עצמאיות מרגישות את ד' הכי איתן על כל מילה, כל תו, כל טלפון, כל סגירת אירוע..

ומצליחה בעיניי בס"ד, היא רק מי שמעזה. שמנסה. רק זו שנופלת, ולא רק קמה, אלא ממשיכה ללכת. לא הליכה סתמית, אלא כזו שוסוללת דרך לבאות אחריה.

באולפני ווליום:

עם כל הכלים

אתר פלייבקים

עם מאון/לחיות

הפקת המנונים

שירי מקהלות

לחיות/עם את הכלים

הרקדה סוחפת לפורים בשילוב הנחיה

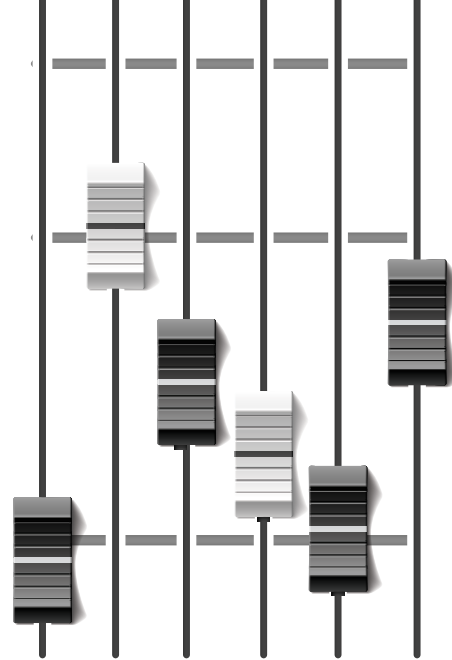
בעיבוד חדשני, עם זמרת מקצועית
מותאם להרקדה בבי"ס/תיכון/מרחב קולי

אז.. תגבירו ווליום!

0527615551
0525551@gmail.com
volume-playback.co.il

מוזמנת ליצור איתי קשר
אסתי אסבן - ווליום

את ההפקה כולה
הפקידו בידיים המקצועיות שלנו
כי יש לך
דברים גדולים
לעשות...

נחמי בלר תקשורת

סוף סוף השקפה

מחלקה מקצועית ותזזיתית
להפקת פרויקטים
חינוכיים / שיווקיים

משלב ההגייה, הכתיבה, הביצוע, העיצוב והשינוע
היכרות לעומק עם המחלקות השונות
ועבודה מתוך השטח.

אפשרות לשירות מודלרי
של קריינות / הפקות שמע בלבד

"אמנות במיטבה, ואמינות שלא רואים"
ד. פרלשטיין

"לעבוד עם אולפני הפקה זה לפעמים סיוט של הלוך - חזור.
לא האמנתי באיזו צורה חלקה ואלגנטית עבדנו עם NBC.
התוצר יפהפה, מדויק ומקצועי" | פרסום גיל

"היתרון הגדול ב NBC זה לעבוד עם מישהי שרואה את ההפקה
בראש גדול ומכניסה לתוכה נגיעות מקצועיות של הרבה מעבר
לתפקיד הספציפי של הפקת האולפן" | יהודית לוברבוס, מנהלת מתנ"ס גוונים בית שמש

03-686-10-90
nechami.L.b@gmail.com

קריינים/ות | שחקנים/ות | דמויות | הפקות |
צוות מורחב | כתיבה | קופירייטינג
לפרטים ולדוגמאות, ולדסקס איתנו את הפרויקט שלכם, קטן או גדול.

בין לקוחותינו: החינוך העצמאי | משרד החינוך | משרד הבריאות | משרד התרבות והספורט ומשרדי ממשלה נוספים | מרכז רבני אירופה
| הסוכנות היהודית | רב מוסדות בית יעקב בארץ, סמינרים, בתי ספר, ישיבות וחיידרים ברחבי הארץ | רשתות החינוך הפרטיות | עיריות
ומתנ"סים בכל רחבי הארץ | עסקים | עורכי/ות וידאו ומפיקים/ות | משרדי פרסום | חברות הפקה | החינוכית | מאמנות / מפיקות ועוד...

מלך דגים-הם טיפוסים

סימפטיים, עדינים, איתניים,

רגישים ואובי לה, יש בהם

הרבה אמונה, אהבה והכלה,

אוהבים לעזור ולהרגיש

נפשות סוערות

7

פני שבועיים, פנתה אלי אישה מתחום הבמה לגבי הכוונה תעסוקתית, בין השאר סיפרה לי על התלבטות שיש לה האם להישאר בתחום הבמה או לעזוב. מצד אחד היא נמשכת לתחום אך יש בה משהו שגורם לה להתלבט והיא לא יודעת להצביע מהו.

לאחר שפתחתי לה מפה ובדקתי מי היא ומה תפקידה בעולם, המשכתי לחפש את תחום המשחק וגיליתי שיש לה כשרון חיקוי חזק. כששאלתי אותה על כך היא התחילה לצחוק וסיפרה לי במבוכה על כך שהיא אוהבת לעמוד מול המראה ולחקות הבעות פנים של אנשים. כשהסתכלתי האם יש לה כשרון במשחק, ראיתי באופן בולט שיש לה את הכישרון, אבל היא מביאה את זה באופן שונה מהרגיל - בתנועה.

לאחר בירור היא סיפרה לי שכשהיא רוצה

להביע משהו חזק ועמוק, באופן טבעי היא עושה זאת בתנועה נפתרה התעלומה לחוסר שביעות הרצון

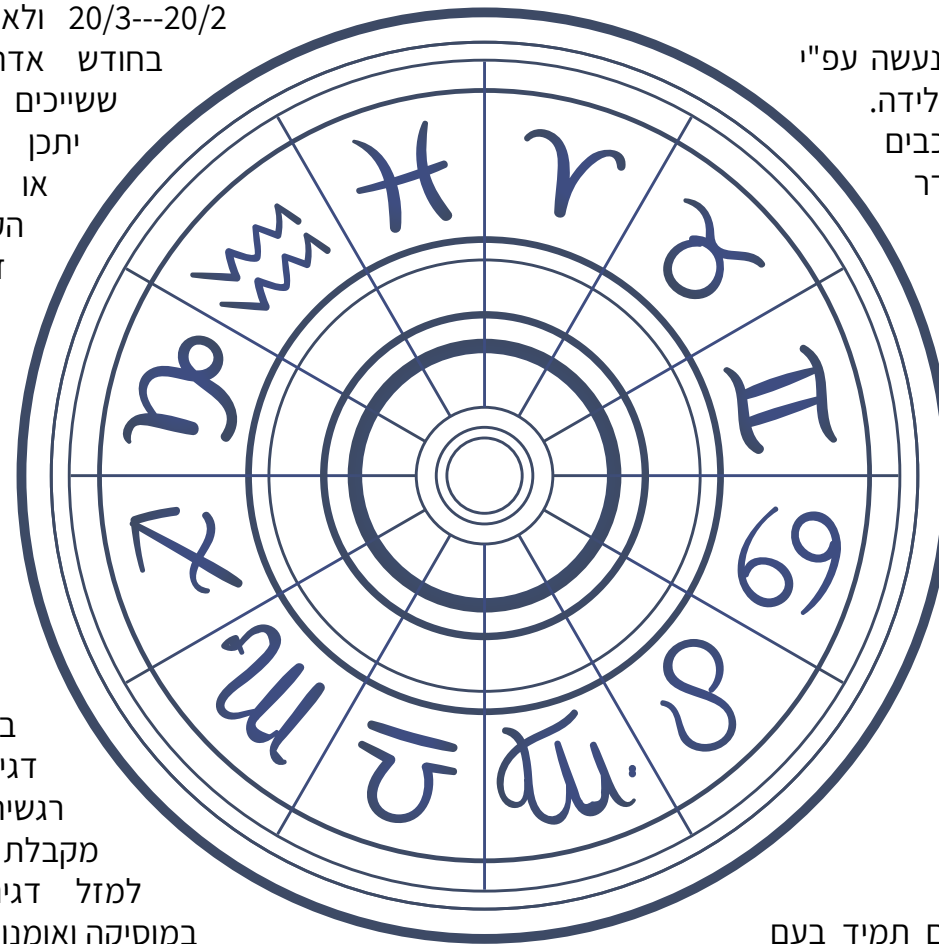

אבחון באסטרולוגיה נעשה עפ"י שעה, תאריך ומקום הלידה. בשעת הלידה הכוכבים בשמים עומדים בסדר מסוים שמשפיע על האדם, לכל כוכב יש את התכונות והכוחות שלו, החיבור בין הכוכבים והזוויות יוצרים את המפה האישית של האדם. במפה רואים מי האדם, מה התכונות המולדות, ועל מה הוא אמור לעבוד.

המושג מזל היה קיים תמיד בעם ישראל,

אנחנו מאחלים מזל טוב! בשעה טובה! תפילות וזכויות יכולות לשנות את המזל, אך תכונות האופי הבסיסיות והעבודה שהאדם צריך לעשות פה בעולם - נקבעים בזמן הלידה ולא משתנים.

באסטרולוגיה אין עתידות, יש הזדמנויות שצריך להיזהר לא לפספס. הרמב"ם כותב שבדקים מה מזלו של אדם לפי שנת חמה (מקביל לספירה הלועזית)

לכן מזל דגים משייכים למי שנולדה מתאריך 20/3---20/2 ולאו דווקא לנולדים

בחודש אדר. רוב האנשים ששייכים למזל חודש אדר

יתכן שנולדו בשבט או בניסן. (החודש

הקודם/הבא) מזל דגים-הם טיפוסים

סימפטיים, עדינים, אמיתיים,

רגישים וטובי לב, יש בהם הרבה אמונה,

אהבה והכלה, אוהבים לעזור ולהרגיע נפשות

סוערות. במידה ובת מזל דגים תהיה מטפלת

רגשית היא תהיה מאד מקבלת ולא שיפוטית,

למזל דגים יש כשרונות במוסיקה ואומנות, מלאת השראה, יש להן להתפרסם.

בעלות ציפיות לאהבה שלא קיימת, טיפוס סולח ומכיל, מחפש הגנה,

אם לא תעבוד בצורה נכונה על ההתפתחות הפסיכולוגית שלה יכולה להגיע לתלות, להתקרבות, לחרדות, להזנחה עצמית, לרוע

מפת הלידה מכוונת ונותנת כוחות

כיצד לפעול מול ניסיונות, היא

מדויקת מאד כיון שהיא אישית

ומגלה כשרונות נוספים שלא

היו ידועים, היא עוזרת להכרות

עצמית לעומק ומחילא מסייעת

למלא את הייעוד.

לב והתמכרויות, לפעמים מוקסמת מעצמה ומרגישה שכולם חייבים לה, צריכה להיזהר משליטה שמגיעה מפחד של חוסר שליטה. מקצועות אפשריים- אומנות לסוגיה, טיפול רגשי, אחות, מוסיקה- בעיקר הלחנת שירים, ותחום הציור.

ההכוונה ההתפתחותית- צריכה ללמוד לפתח אהבה, הכלה, חמלה, לעשות חסד למען השני. להיכנע, להתחבר לד' מתוך אמונה פשוטה.

מפת הלידה מכוונת ונותנת כוחות כיצד לפעול מול ניסיונות, היא מדויקת מאד כיון שהיא אישית ומגלה כשרונות נוספים שלא היו ידועים, היא עוזרת להכרות עצמית לעומק וממילא מסייעת למלא את הייעוד.

לאבחונים, ייעוץ והכוונה אישית

אלישבע לרנר

053-3132727

Eli7lerner@gmail.com

סטנדרט בלי הצגות

גיטי גפנר

זה קצת ממקום עצוב. דודה שלי ברכה'ה ע"ה שגדלנו ביחד והיינו בנות אותו הגיל (פעם זה היה יותר נדיר שיש דודה בגיל של האחיינית...) חלתה במחלה הקשה. היא היתה צעירונת, אמא לבנות קטנות. ואז הבנתי שצחוק זה תרופה לעבור מצבים לא קלים בחיים.. גם לבעלי יש חלק. תמיד מחזק אותי. היו מצבים שכמעט קיבלתי פיק ברכיים, הוא היה אומר "גיטי את לא באת לבד, השם הביא אותך למקום הזה עם מטרה".

קצת על עצמך, ועל התפקיד שלך מעל הבמה:

אני גיטי גפנר בת 34 נשואה ב"ה פלוס 6 מופיעה לנשים ונערות, בד"כ לנשים, בקהל קטן יחסית. צוותים, ערבים משפחתיים, וכו' תמיד חשבתי שאין כמו קהל קטן ממש, עד שהופעתי בקהל גדול יותר וגיליתי שהצחוק של כולן יחד זה כבר סיפור אחר, זה פשוט יוצר אנרגיה באוויר.

מה הביא אותך לעסוק דווקא בסטנד אפ?

זה קצת ממקום עצוב. דודה שלי ברכה'ה ע"ה שגדלנו ביחד והיינו בנות אותו הגיל (פעם זה היה יותר נדיר שיש דודה בגיל של האחיינית...) חלתה במחלה הקשה. היא היתה צעירונת, אמא לבנות קטנות.

כל עשר (!!!) האחיות של אמא שלי התאגדו בכדי לשמח אותה. כל פעם שהיא חזרה מהטיפול היינו מתארגנות באחד הבתים עם כיבוד, משתדלות לעשות שמח.

לפעמים כשהיתה אורה קצת כבדה אמא שלי הייתה אומרת להן: "אתן חייבות לשמוע מה יש לגיטי לספר" זה היה סתם דברים מהחיים, אבל כולן היו מתגלגלות מצחוק. קרה לא פעם שברכה'ה היתה מתקשרת אלי ומבקשת שאבוא אליה, כשהיא צחקה האור חזר לה לעיניים. ואז הבנתי שצחוק זה תרופה לעבור מצבים לא קלים בחיים..

מתי היה הרגע בו החלטת להפוך את היכולת למקצוע?

פעם אחת כשדברתי עם חברה על לימודים ומקצועות וכו' היא שאלה אותי: "מה את היית רוצה לעשות בחיים?"

חשבתי, ואחרי 2 דקות עניתי לה: "להצחיק נשים". אני זוכרת כל הדרך הביתה את ההרגשה הטובה כל כך, שאני יודעת מה החלום שלי.

מאותו יום פשוט התחלתי להציע את עצמי לכל אסיפה של 2 נשים ומעלה...

בתחילה זה היה גרוע אבל לאט לאט הרגשתי שאני משתפרת, בכל זאת עדיין לא כמו שרציתי (לא יודעת איך עשיתי את זה, היום לא היה לי אומץ..) יום אחד שמעתי כמה נשים מדברות על מופע של

עידית ליכטנפלד וכמה הן צחקו. אמרתי לעצמי, לשם אני רוצה להגיע... השגתי את המספר של עידית, ושיגעתי אותה שאני רוצה שניפגש. היא בדיוק עברה דירה ואמרה לי: "נראה", "אולי", אבל אני לא ויתרתי לה...

בהמשך היא אמרה לי שהיא ניסתה להתחמק כי היא פחדה שאני אולי לא טובה ואיך היא תגיד לי את זה.

בסוף הגעתי אליה. תוך 2 דקות היא נפלה מהכיסא (כמעט. הוא היה לא יציב..)

ולא גמרה לתת לי פידבק: "את טובה!! לכי על זה, אני איתך" משם התחילה דרך יפה ומקצועית.

נפגשנו לבימוי, היא המליצה עלי, כיוונה אותי, הרגיעה כשצריך, ו...!.... תודה עידית!

תספרי על אותם אלו שאת מסמנת כ'דוחפים' משמעותיים קדימה?

אמא שלי ההוכחה כמה כוח יש לאמהות. כשאמא שלי סיפרה לי שהיא הולכת לישון כשהיא מסתכלת במצלמה מהאירוע שהצחקתי את הדודות, וחוזרת על זה שוב ושוב, זה המילים שנתנו לי כוח יותר מכל דבר בעולם!!

גם לבעלי יש חלק. תמיד מחזק אותי. היו מצבים שכמעט קיבלתי פיק ברכיים, הוא היה אומר "גיטי את לא באת לבד, השם הביא אותך למקום הזה עם מטרה".

באחד המופעים שלי אצל איזה משפחה, לרוב הנשים בקהל היה אייפונים, ועוד איזה... יותר גדולים מהראש שלהן, לאורך כל המופע הן היו בתוך המסך, זו היתה תחושת כישלון, ההרגשה שאני לא מצליחה לגרום להן לעזוב את הדבר הזה...

עידית בזמנו אמרה לי: "גיטי, את קודם כל בת של השם, אשה של... אמא של... ורק אח"כ סטנדאפיסטית. אם יש מופע טוב או לא, לא זה יכול להרים אותך או להוריד", בשכל אני מבינה את זה, ברגש לא..

מה הדבר האהוב עליך ביותר במקצוע?

כשיש אירועים טובים. אני חוזרת הביתה בהיי, לא נרדמת, בבוקר למחרת מרחפת.

וכשהיה פחות אני רוצה שמיכה ולהעלם... <<<

כל המימדים להפקה מנצחת: מקצוענות | חדשנות | אמינות

איתך מאחורי הקלעים...
חדש! הכל במקום אחד!
קופירייטינג ועיצוב גרפי מותאם לקונספט המופע

איתך על הבמה למופע עם עוצמה
הפקות מולטימדיה, תלת מימד ואנימציה מקצועית

הבמה שלך למופע מושלם!
053-3151717
tlatmeimedia@gmail.com

מה שקרה בסוף זה שאיבדתי את הפלאפון, האוטובוס ברח לי מול העיניים ובביתר אין תחנת מוניות, פשוט איחירתי למופע איחור. הם התקשרו אלי וכמובן לא עניתי (כי לפני שמאבדים את הטלפון מעבירים לרטט...) ולא רק זה, בטעות עליתי על אוטובוס שעושה סיור בכל ביתר... מאז אפילו אם המופע ממול הבנין שלי או בבית, אני מתפללת ממקום של ילדה שתלויה באבא!!

תספרי לנו גם משהו משעשע, משהו שאת לא שוכחת.

ממש שהתחלתי להופיע, כשהתקשרו ושאלו אם אני פנויה, היה בא לי לצעוק: כן ודאי בטח איזה כיף שאת מתקשרת!! ואני התגברתי ועניתי בדרמטיות: "חכי, אני אבדוק ביומן..." הלכתי לילקוט של הבת שלי וחיספתי את היומן מיקי שלה... ואז חזרתי למתקשרת: "כן, ביום ראשון זה יוצא, נכון? אני פנויה". מה שהתברר שזה יומן משנה שעברה והתאריך הוא בכלל יוצא בשלישי... תמיד חלמתי להגיד שאני לא יכולה כי יש לי באותו יום אירוע, אבל שזה באמת קרה, למרות שזה עשה לי טוב לאגו לא רציתי לאכזב ... והיה לי חבל...

והיום? בקורונה, מה את עושה איך את מרגישה בתקופה הזו?

הקורונה גרמה לי לחשוב האם בכלל לשנות את העיסוק שלי, המסקנות בדרך... וכן, אני כל כך מתגעגעת לטלפונים "שלום גיטי רציתי לברר על תוכנית..."

לסיום, איזה משפט מפתח תרצי להעניק לנו חברותיך לענף?

תפילה, תמיד תפילה והישענות על בורא עולם זה המפתח והשתדלות רק השתדלות ...

לכל מופע שיזמינו אותך את נענית?

היום למדתי להגיד לא. יש קהל שהוא לא נכון לי ואני לא נכונה להם, ולמרות שזה נראה שחבל על הכסף, אני אומרת לא. את זה למדתי אחרי שראיתי כמה אני לוקחת קשה את תחושת האכזבה. מאותה הסיבה אני מקפידה לתאם ציפיות לפני המופע. במופע שלי אין צרחות של צחוקים ואני לא מתחפשת.

אני יודעת מה אני כן ומה אני לא. אני קוראת לסטנדאפ שלי "בלי הצגות" כי הוא כמו שהוא נשמע, החיים באמת. אני מספרת על החלומות, הרצונות, ההצלחות, הנפילות, משתפת בחיי היום יום הרגיל ב"ה. הנשים בקהל 'משוגעות' על זה. ואומרות לי "יואו את מזה מתוקה" בתחילה לא אהבתי את זה, מה מתוקה? אני עוד מעט בת 35... ואז כשדברתי על זה עם חברה חשבנו שמתוק זה כמו סופלה אחרי הארוחה, זה עושה כיף בבטן וטוב בלב, וזה מה שכנות עושה (התכונה שאני שמחה בה). יש במופע שלי נינוחות, אוירה שמחה ומתוקה!! ויש צחוקים, בהחלט. אבל לא כל דקה.

ומאז שאני אומרת את זה (בתיאום הציפיות) ולמרות זאת ואולי דווקא בגלל זה הן בוחרות להזמין אותי כל פעם מחדש. זה כל כך נותן ביטחון שהשם אוהב אותי ואין מה לדאוג. הפידבקים הטובים וההמלצות מפה לאוזן זו ההוכחה שלפחות בזה צדקתי.

יש לך איזה סיפור כזה מהמופעים, שיצאת ממנו עם מסקנה לדרך?

כן, יש לי כזה אחד. היה לי אירוע במעון בביתר והרגשתי כל כך בטוחה זה הרי הבית השני שלי (עבדתי שם כמעט 3 שנים במעון).

יהודית אריה

והרגשתי שאני חייבת שתהיה עצירה בבית. לדאוג לבני הבית שיקבלו את מה שהם צריכים, יראו אותי, יחוו אותי וירגישו שאמא בתמונה. ילדים חייבים להרגיש אותנו קרובות, אפילו כשהם גדולים הם צריכים את זה.

איך באמת הילדים הגיבו לעבוד ה התובענית הזו?

כשהייתי נוסעת ממקום למקום ושוהה הרבה מחוץ לבית, הקפדתי כשאני חוזרת הביתה לילדים להביא להם משהו טוב, שיהיה להם תחושה שזה השתלם להם. אפילו מתנות מהשקל, אבל שירגישו שהרוויחו... <<<

וקירצופים, אבל מסודר ונעים לשהיה. על האוכל – תמיד היה אוכל מבושל וטעים, מעולם לא התפשרתי על הכנת אוכל למשפחה ועל כביסות, תמיד הכביסות התנהלו בצורה סבירה, לא הגעתי אף פעם למצב של הררי כביסה מלוכלכת ואין בארון מה ללבוש. כל זה היה גם במצבי עומס הכי גדול.

בודאי היו דברים שכן היית חייבת לוותר עליהם?

כן, על השינה שלי. היו ימים שהייתי חיה כמעט ללא שינה... אבל דווקא בימים העמוסים האלו תמיד דאגתי

היו ימים שקשה לתאר את העומס שלהם. משפחה של בלי עין הרע ילדים ואמא אחת שצריכה לתזז בין מופע בבוקר בצפת, מסיבת בת מצוה בצהרים, לידה של בת אחת"צ ומשם בטיסה לאילת..... הרגשתי שאני כל הזמן במרוץ. למרות זאת, בתוך כל העומס, היו דברים שמעולם לא ויתרתי עליהם. הבית עמד אצלי תמיד בעדיפות ראשונה.

על איזה דברים לא ויתרת?

כל אישה יודעת אילו דברים חשובים לבית ולמשפחה שלה ועליהם השתדלתי לא לוותר – על בית נעים ונקי, אני לא מדברת על הברקות

”כשאני מגיעה למופע אני חושבת, אם זה יצא טוב זה ממנו, וגם אם לא הצליח זה ממנו. זה נותן לי תחושה הרבה יותר רגועה והרבה יותר נוחה.”

איתנו יהודית אריה, השחקנית הידועה במופעי טלי אברהמי שבימים אלו היא הרבה יותר פנויה ויכולה לשבת איתנו לראיון על כוס קפה. תני לנו לפני שנגיע לימים האלו של הקורונה קצת סקירה על הימים הכי עמוסים שלך ותספרי לנו איך זה עובד ביחד עם היותך רעיה ואמא לבלי עין הרע.....

תפי' סטאנד שאת בטוחה

אצל דינה נוסבויס תהי בטוחה
שהחומרים שלך ישארו שלך.

חסימת והגנת דיסקים אונקיים שלא יהיו ניתנים להעתקה

0527130292
ntopdina@gmail.com

כל היגדולות מקבלות את ההגנה שלנו

הקריירה
האמיתית
שלנו הוא
הבית.
אם לא

נאהב את
המקום
הזה ונרגיש
תקועות בו
כ"כ הרבה
שעות זה
יהיה לנו
כמו עונש.

רק
כשאישה
נטועה
במקום
האמיתי
שלה
שום דבר
לא יכול
לערר את
היציבות
שלה.

כשהם גדלו זה כבר היה יותר קשה, כשהייתי חייבת לצאת באמצע דברים, להפסיד מסיבות ואירועים בשביל עבודה זה היה להם לא קל.

אבל התחושה שהם שותפים בשליחות עזרה להם להבין ולצלוח את הקושי. הם כל הזמן הרגישו ואמרו שהם שותפים והם חלק מהשליחות.

זה השדר שהיה בבית. זה שנשים מקבלות כוח מהעבודה שלי ואני שליחה לחזק אותן, זה כיפר על הצער ותחושות הפסד שהיו לפעמים קורות, כמו מסיבות פורים משפחתיות שהרבה פעמים הייתי נעדרת מהן, שהות בזמן הלידה עם הבנות הנשואות ועוד.

ועכשיו בכנות, תחושת הצלחה הזו שעל הבמה, מחיאות הכפיים ותשואות הקהל מלוות אותך כל הזמן? הן נותנות לך איזו הרגשה טובה ביום יום?

מחיאות כפיים זה להקב"ה. למה מגיע לי מחיאות כפיים על משהו שקיבלתי ממנו?? הצלחה זה עבודה פנימית, זה דברים שבנאדם עבד קשה ועשה עם עצמו משהו בשביל להשיג אותו.

הכישרון שהוא נתן לי זה מתנה גדולה וזה סיבה להודיה, אבל זו לא סיבה לתחושת הצלחה.

עיניים כחולות זה הצלחה?? אותו הדבר היכולת לשמח ולהצחיק, זה נתון שקיבלתי. אני מתייחסת לזה כאל מתנה ואני אסירת תודה אבל לא חשה כאן הצלחה אישית.

וזה הרבה יותר נוח ונכון. כך כשאני מגיעה למופע אני חושבת, אם זה יצא טוב זה ממנו, וגם אם לא הצליח זה ממנו. זה נתון לי תחושה הרבה יותר רגועה והרבה יותר נוחה.

איך מרגיש לך השקט של הקורונה?

זה לא זר לי המקום הזה, זה המקום ממנו באתי. במקום לרוץ כל ערב אני עושה דברים אחרים. אולי השליחות חסרה לי, השמחה והכוח שהוספתי לנשים. אבל לאיפה שבנאדם הולך השליחות הולכת איתו, אני לא צריכה דווקא את הבמה

בשביל לשמח, יש לי אנשים מסביבי שכעת אני מתמקדת בהם.

פרנסה זה מן מהשמים, ועכשיו המקום שלי השתנה... ודווקא אני נהנית מהמקום הזה של השקט בלי המרדפים אחרי מופע, אחרי טלפונים למופעים וכד'.

ביחד עם המשחק אני עובדת עם בעלות תשובה, וכעת אני יכולה להקדיש הרבה יותר בשבילן ולתת להן יותר מעצמי.

לסיום, תני לנו החברות לענף כמה טיפים שהיית ממליצה לנו לאמץ

הקריירה האמיתית שלנו הוא הבית. אם לא נאהב את המקום הזה ונרגיש תקועות בו כ"כ הרבה שעות זה יהיה לנו כמו עונש.

רק כשאישה נטועה במקום האמיתי שלה שום דבר לא יכול

לערר את היציבות שלה. לא לזלזל בתפקיד הזה שאמנם אף אחד לא מוחא לכן כפיים אבל מגיע יום שהילדים זוכרים את הדברים הקטנים שעשית להם.

הילדים שלי מזכירים לי איך שהם חזרו בחורף עם בגדים רטובים וחיממתי להם אותם במייבש...

הם זוכרים את ההשקעה הזו שלנו ואת הירידה לפרטים.

אולי כשהם עוד קטנים העבודה קשה וההשקעה מצריכה הרבה מחשבה אבל כשאת מרגישה ומתייחסת לבית כאל המקום החשוב ביותר, הילדים סופגים את זה וזה משפיע עליהם לטווח רחוק.

לילדים שלנו אין עוד אמא. הם מחפשים אותנו ואת היחס שלנו ויש לנו תפקיד עצום ומשמעותי שאין לו תחליף.

ואם חלילה ניתן להם להסתדר' בלעדינו יגיע יום שנמצא אותנו מחוץ לתמונה שלהם...

השחקניות והאמניות הן יוצרות, עכשיו אנחנו ממשיכות בתפקיד, רק המיקום השתנה.

כעת יש לנו הזדמנות לקחת את כל הכלים למקום האמיתי שלנו.

הקב"ה אוהב אותנו, לא שכח אותנו ולא הרחיק אותנו, הוא רק נתן לנו הזדמנות שצריך לנצל אותה!!

עמותת 'קול האמנות והתרבות החרדית'

מחפשת את הלוגו המנצח.

בחרו והכנסו להגרלה!!

לחץ כאן <

בהשתתפותכם בבחירה תכנסו להגרלה שווה על דיסק אונקי 128GB בהטבעה אישית.

6 גרפיקאיות מהשורה הראשונה עיצבו לנו לוגו ואתם תעזרו לנו לבחור

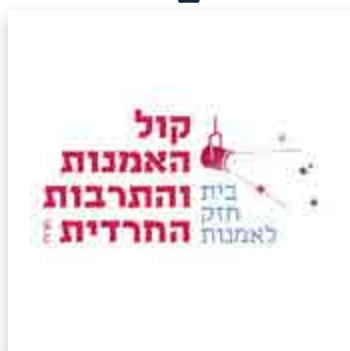
3

רחלי כהן

בוגרת עיצוב גרפי סמינר 'פויירשטיין' מעצבת גרפית מומחית

2

שמחה מטודי

מומחית למיתוג עסקים, אירועים ומוסדות מנהלת משרד מיתוג קוביה הונגרית

1

אביגיל פחימא

בוגרת עיצוב מדיה סמינר החדש עיצוב. מיתוג. פרסום

6

רייזי כהן

מעצבת גרפית מומחית במיתוג עסקים בוגרת 'הגלריה'

5

אביש בן עבו

בוגרת 'סיעור מוחות' מומחית לעיצוב גרפי, מיתוג וקריאייטיב

4

אסתי פציפיצי

בוגרת עיצוב גרפי סמינר 'פויירשטיין' מומחית לעיצוב גרפי, צילום סטילס והנפשת לוגואים.

העמותה קמה לעזור לאמנים החרדיים להתקדם וליצור ולהישאר חזקים